

מ"ת 15296/06/13 - כאמל אבו שנב נגד מדינת ישראל, עו"ד קוסונוביץ ועו"ד אלפסי

בית המשפט המחוזי בחיפה

מ"ת 15296-06-13 מדינת ישראל נ' אבו שנב
מ"ת 15275-06-13

בפני כב' השופט יחיאל ליפשיץ
המבקש
נגד
המשיבה
1. מדינת ישראל
2. עו"ד קוסונוביץ ועו"ד אלפסי

החלטה

לפני בקשה הנוגעת לסכום כספי בסך 10,000 ₪ אותו הפקיד המבקש (הנאשם) במסגרת הליך המעצר/שחרור. מחד, עתר המבקש להורות כי הסכום יועבר לטובת הקנס בו חויב במסגרת גזר דינו, כמפורט להלן; ומנגד, מבקש ב"כ הקודם של המבקש כי הסכום יועבר אליו בהתאם לבקשה קודמת של המבקש.

כנגד המבקש הוגש כתב אישום שייחס לו עבירות אלימות. במסגרת הליך המעצר, שוחרר המבקש בתנאים מגבילים אשר כללו, בין היתר, הפקדת סכום של 10,000 ₪ (ר' החלטתו של כב' השופט שפירא מתאריך 17.6.14).

בחודש 12/2013 הורשע המבקש בעבירות שיוחסו לו; ובתאריך 20.5.14 הוא נדון לעונש מאסר לתקופה של 4 שנים, מאסר על תנאי וכן קנס בסכום של 10,000 ₪, או 4 חודשי מאסר תמורתו. נקבע, כי הקנס ישולם עד לתאריך 1.6.14.

מי שייצגו את המשיב בהליכים שהתנהלו כנגד המבקש בבית המשפט המחוזי היו עו"ד בוריס קוסונוביץ ועו"ד אלפסי ברנד.

המבקש הגיש ערעור לבית המשפט העליון על פסק הדין. במקביל, ביקש לעכב את ביצוע גזר הדין (כאמור לעיל, המבקש שוחרר בתנאים מגבילים). בתאריך 9.6.14 דחה בית המשפט העליון את הבקשה לעיכוב ביצוע והורה כי המבקש יתייצב לריצוי עונשו בתאריך 18.6.14. המבקש התייצב כנדרש לריצוי עונשו.

לאחרונה, הוגשו שתי בקשות הנוגעות לסכום שהופקד:

הראשונה, בקשה שהוגשה במסגרת תיק המ"ת. מדובר בבקשה שהוגשה על ידי עו"ד קוסונוביץ בה עתר כי בית המשפט יורה על העברת הסכום לעיל לחשבון הבנק של עו"ד אלפסי. עו"ד קוסונוביץ הגיש את בקשתו המקורית בתאריך 26.5.14 אך משום שבאותה עת המבקש טרם החל את מאסרו הוריתי לו להגישה בשנית, לאחר תחילת ריצוי העונש, וכך נעשה בתאריך 22.6.14. נטען, כי המבקש חייב לבאי כוחו (עו"ד קוסונוביץ ועו"ד אלפסי) כספים והסכום לעיל מיועד לתשלום החוב. לבקשה צורף תצהיר שנחתם על ידי המבקש בתאריך 16.8.13 (היינו, לפני כשנה) בו ציין המבקש כי הסכום לעיל אשר הופקד בקופת בית המשפט הינו שלו (היינו של המבקש) והוא מבקש כי הוא יועבר כתשלום שכ"ט, לעו"ד אלפסי.

השניה, בקשה שהוגשה בתאריך 24.6.14 במסגרת התיק העיקרי. הבקשה הוגשה על ידי עו"ד אבי כהן המייצג בימים אלה את המבקש בהליך הערעור ומטעם הסניגוריה הציבורית. בבקשה עתר המבקש להורות למזכירות בית המשפט להעביר את סכום הפיקדון לצורך תשלום הקנס שנגזר על המשיב במסגרת גזר הדין.

על פני הדברים, בא כוחו הנוכחי של המבקש ובאי כוחו לשעבר לא היו מודעים זה לבקשתו של האחר. לכן, ביקשתי את התייחסותם זה לבקשתו של האחר.

עו"ד כהן, בתגובתו מתאריך 26.6.14 חזר על הודעתו כי הבקשה לתשלום הקנס הוגשה לבקשתו של המבקש;

עו"ד קוסונוביץ, בתגובתו מתאריך 26.6.14, מסר כי הסכום עליו מדובר הינו חלק משכר טרחתו והמבקש הסכים - כפי שהדברים באו לידי ביטוי מפורש בתצהיר שצוין לעיל - כי הסכום המופקד בקופת בית המשפט יועבר לבאי כוחו של המבקש על חשבון שכר טרחה זה. נטען, כי מדובר בחוזה מחייב ועל המבקש לקיימו.

נזכיר, כי החלטה זו - במסגרת הליך המ"ת, אינה באה להכריע בזכויות החוזיות של הצדדים ואין מדובר ב"טען ביניים" בו עלי להכריע זכויותיו של איזה צד גוברות.

כל שנדרש, במסגרת זו, הינה הוראה למזכירות בית המשפט בה יוחלט למי יועברו הכספים המופקדים בביתה משפט: האם למבקש (ולצורך זה העברה לצורך תשלום הקנס והחזרת הסכום למבקש עצמו - היינו הך); או שמא יועברו הכספים לעו"ד קוסונוביץ ולעו"ד אלפסי

מתגובות הצדדים עולה כי בזמנו, לפני כשנה הצהיר המבקש כי מדובר בכספים אותם הוא מייעד לתשלום שכר הטרחה; בעוד שכיום הוא מבכר לייעדם לתשלום הקנס.

התצהיר לעיל אינו מהווה הוראה בלתי חוזרת.

משכך, ומכיון ומדובר בכספי המבקש, אין מנוס אלא לכבד את הנחייתו העדכנית. המזכירות תדאג להעברת

הסכום הכספי לעיל למרכז לגביית קנסות על חשבון הקנס בו חויב במסגרת גזר הדין.

ברור הוא, כי אין בהחלטה זו כדי למנוע מעו"ד קוסונוביץ ומעו"ד אלפסי מלנקוט בכל דרך שבה ימצאו לנכון להצגת טענתם כי המבקש חייב להם כספים.

אני מורה על עיכוב החלטתי באופן שהמזכירות תפעל על פי האמור לעיל, החל מתאריך 15.7.14.

לשלוח לעו"ד קוסונוביץ; לעו"ד כהן (על פי הפרטים המצוינים בבקשה האחרונה בתיק העיקרי); ישירות למבקש באמצעות שב"ס; וכן למאשימה.

ניתנה היום, א' תמוז תשע"ד, 29 יוני 2014, בהעדר הצדדים.